

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacer Recessus Sive Exercitia Spiritualia Ad Mentem &
Methodum S. P. Ignatii**

Nepveu, François

Ingolstadii, 1701

VD18 12305014

Meditatio XXV. De Passione in genere, ejúsque circumstantiis per modum
Parabolæ explicatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59599)

DIES NONUS.

DE PASSIONE

D. N. IESV CHRISTI.

Postquam statuimus servire Deo, & virtutem amplecti, applicandus est animus ad cruce & persecutiones. Visis igitur & spectatis Domini nostri exemplis, quæ nobis in sua tam privata quàm publica vita præbuit, proponere nunc ipsum, & considerare debemus in sua Passione, ut ab ipso discamus virtutes, quas inter ærumnas & afflictiones exercere necesse est, quòque illas animo excipere & sufferre oporteat. Tres proinde Meditationes de ipsius SS. Passione dabimus.

Prima erit de Passione in genere, ejusque adjunctis.

Secunda de doloribus internis.

Tertia de externis.

MEDITATIO XXV.

De Passione in genere,
ejusque circumstantiis,

Per modum Parabolæ explicatis.

PUN.

PUNCTUM I.

*Parabola S. Bernardi de Pas-
sione D. N.*

IMaginare tibi : miserabile man-
cipium , facta in vitam Regis
conspiratione , læsæ Majestatis re-
um , ad crudelissimum & maximè
infame mortis supplicium , esse
condemnatum : Principem verò
Regni hæredem , commiseratio-
nis affectu tactum , se ad Parentis
pedes abjecisse , & reo veniam pe-
tuisse ; cùm autem nihil obtinere
posset , obtulisse se ad subeunda illa
ipsa tormenta , quibus infelix par-
ricida adjudicatus fuerat. Pater
admisit conditionem : sed filius
non contentus , se in locum &
tormenta latronis suffectum , e-
tiam obtinuit , ut abominabilis iste
servus in Regni hæreditate sibi suc-
cederet.

Imaginare tibi ulterius : amabi-
lem hunc & generosum Principem
magnò

magnò gaudiò subiisse supplicium,
ut sua morte testari posset ingen-
tem amorem, quo in sceleratissi-
mum hunc homuncionem flagra-
bat; neque aliud in tanti beneficii
memoriam petuisse, quàm ut vi-
cissim se amaret. Quid nunc di-
ceres, si infamis iste proditor non
tantum morte generosi huj⁹ Prin-
cipis, summi sui benefactoris, non
commoveretur, sed etiam torto-
ribus & carnificum turmæ se immi-
sceret, ut acceleraret mortem, &
tormenta ac supplicium augeret?
An non hunc talem belluinum &
omnium hominum efferatissimum
pronuntiares? Sed ecce! istud
ipsum est, quod Filio DEI in
sua Passione accidit, quemadmo-
dum clarè ex applicatione
hujus Parabolæ ap-
parebit.

✠ (†) ✠

O

PUN-

PUNCTUM II.

*Applicatio hujus Parabola ad
circumstantias Passionis
Christi.*

CONSIDERA 1. Quis sit iste Princeps, cujus Parabola meminit? est Christus JESUS Filius DEI vivi & æterni; imò ipsemet DEUS vivus & æternus. Quis est iste nefandus Parricida, nisi tu, qui fuisti, & fortè etiamnum es miserabile Dæmonis & peccati mancipium? qui te rebellem DEO tuo, & læsæ Majestatis reum fecisti?

CONSIDERA 2. Quid Christus JESUS pro te toleret? injurias gravissimas, tormenta horrenda, & mortem non minùs crudelem quàm infamem, id est, mortem Crucis.

CONSIDERA 3. Quomodo sufferrat? sponte & liberè. Videt, se iram Patris sui, justissimè contra te irritatam, placare, & te infinitis

Meditatio Vigesima Quinta. 315

pœnis, quas meritus es, eximere non posse, nisi ipse illas in se suscipiat; igitur ex toto corde se Patri suo in tui locum offert: *Oblatus est, quia ipse voluit.* Isa. c. 53. v. 7.

Considera 4. Quem in finem se offerat? Ut peccata, non sua, quæ ipse Sanctus Sanctorum committere non potuit, sed aliena, sed tua expiet: & quod omnem excedit admirationem, ut expiet crimina, quibus ipsemet fuit offensus, & quæ plectendi jus & facultas ipsi erat. Cùmque potuisset unicâ guttâ satisfacere, omnem sanguinem effudit, ut ostenderet magnitudinem mali ex remedii gravitate, & excessu tolerationum testaretur excessum amoris.

Considera 5. Quanto cum ardore desideraverit pati? *Desiderio,* inquit ipse de se ipso, *desideravi manducare hoc Pascha vobiscum.* Luca c. 22. v. 15. *Baptismo habeo baptizari, & quomodo coarctor, usquedum perficiatur.* Luca c. 12.

v. 50. Ardentissimum patiendi desiderium prævertit crudelitatem hostium, & in horto Oliveti per dolores internos anticipavit tormenta carnificum: tantum tamen abfuit ab omni de suis cruciatibus querela, ut illos etiam cum gaudio sustineret, quòd sciret, ipsos nobis fore utilissimos, & ita suum in nos amorem testari, ut etiam nostrum sibi conciliare possint.

Considera 6. A quibus non malis ipse nos suis doloribus liberaverit? Non a rota & patibulo, non à morte temporali & defluente; sed ab ira & odio sui Patris, sed à morte perpetua, sed ab igne æterno, nostris sceleribus debito. Et cum à tantis malis nos exemerit, quæ non bona nobis comparavit? Si ipse voluit occupare locum nostrum in suppliciis, voluit, ut nos suum occuparemus in Throno, quia, procuratâ nobis Patris sui amicitia, jus etiam certum nobis acquisivit ad Regnum Æternum.

Con-

Confidera 7. Quid pro his omnibus à nobis exigat? Si à nobis peteret, ut ipsi sacrificaremus omnia nostra bona, omnia commoda, sanitatem, delicias, gloriam nostram, & propriam vitam, an quid nimium peteret? an peteret aliquid, quod in comparationem venire posset cum illo, quod ipse nobis dedit? Nihil autem horum postulat. Modicum quid amoris petit; ut sui, suorumque dolorum, quos pro nobis tulit, frequenter recordemur, petit. Amantissime Servator! an non nobis injuriosum est, tantillum te petere pro tantis, quæ pro nobis & fecisti, & tulisti? Possumne hoc ego tibi negare sine turpissima ingrati animi nota? Possumne te non amare? Possumne te adhuc offendere, & me ad jungere tuis tortoribus, ut dolores & vulnera tua refricem? Ita, Domine, possum, atque etiam, quod impossibile videbatur, re ipsa præstiti; postquam prodigiò inau-

ditô, & quod inter homines exemplum non habet nisi respectu DEI, non tantum tuis beneficiis non respondi nisi per injurias, sed etiam, si ita liceat loqui, magnitudinem tuæ bonitatis & misericordiæ perfidiâ meâ & ingrati animi labe propè æquavi. Ah! Domine, miserere mei, & ne respicias enormem hanc infidelitatem! Quod nunc te rogo, est, ut aut præ dolore moriar, aut in continuo dolore vivam, quòd tam parùm amaverim DEUM, qui mei amore mortuus est.

Majorem hac dilectionem nemo habet, quàm ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Joan. 15.

Si non dilexisset inimicos, nondum possideret amicos. S. Bernard.

Si totum me debeo pro me factò, quid addam pro me refectò, & quidem tali modò? S. Bernard.